

- 2) Czy domniemanie ustanowione w art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 1346/2000, w rozumieniu którego „w przypadku spółek [...] domniemywa się, że głównym ośrodkiem ich podstawowej działalności jest siedziba określona w statucie, chyba że zostanie przeprowadzony dowód przeciwny” może być obalone poprzez ustalenie, że przedsiębiorstwo prowadzi faktyczną działalność gospodarczą w państwie innym niż państwo statutowej siedziby spółki czy też aby obalić to domniemanie konieczne jest stwierdzenie, że spółka nie prowadzi żadnej działalności gospodarczej w państwie, w którym znajduje się jego siedziba statutowa?
- 3) Czy występowanie w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym znajduje się siedziba statutowa spółki nieruchomości należących do spółki, umowy najmu dotyczącej dwóch kompleksów hotelowych zawartej między spółką będącą dłużnikiem i inną spółką, a także umowy zawartej przez spółkę z instytucją bankową stanowią elementy pozwalające uznać, że domniemanie ustanowione w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1346/2000 na rzecz „siedziby statutowej” spółki zostaje obalone i czy okoliczności te wystarczają, aby uznać, że spółka posiada „oddział” w tym państwie w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) 1346/2000?
- 4) Jeżeli stanowisko przyjęte przez Corte di Cassazione w przedmiocie jurysdykcji w ww. postanowieniu nr 10606/2005 oparte jest na wykładni art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1346/2000 różniącej się od wykładni Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, czy art. 382 kodeksu postępowania cywilnego, w rozumieniu którego orzeczenie Corte di Cassazione w przedmiocie jurysdykcji jest ostateczne i wiążące stoi na przeszkodzie stosowaniu tego przepisu wspólnotowego w wykładni przyjętej przez Trybunał Sprawiedliwości?

(¹) Dz.U. L 160, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof w dniu 14 października 2009 r. — Scheuten Solar Technology GmbH przeciwko Finanzamt Gelsenkirchen-Süd

(Sprawa C-397/09)

(2009/C 312/36)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Scheuten Solar Technology GmbH

Strona pozwana: Finanzamt Gelsenkirchen-Süd

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych państw członkowskich (¹) — zwanej dalej „dyrektywą w sprawie odsetek i należności licencyjnych” — sprzeciwia się uregulowaniu, zgodnie z którym odsetki od pożyczki zapłacone przez spółkę państwa członkowskiego na rzecz spółki powiązanej innego państwa członkowskiego zostają doliczone do podstawy opodatkowania podatkiem od działalności gospodarczej pierwszej spółki?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy art. 1 ust. 10 dyrektywy w sprawie odsetek i należności licencyjnych należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie mogą nie zastosować tej dyrektywy również wtedy, gdy w momencie zapłaty odsetek przesłanki istnienia spółki powiązanej określone w art. 3 lit. b) dyrektywy w sprawie odsetek i należności licencyjnych nie były jeszcze spełnione w ciągu nieprzerwanego okresu co najmniej dwóch lat?

Czy w takiej sytuacji państwa członkowskie mogą powoływać się w stosunku do spółki dokonującej zapłaty bezpośrednio na art. 1 ust. 10 dyrektywy w sprawie odsetek i należności licencyjnych?

(¹) Dz.U. L 157, s. 49.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 14 października 2009 r. — Lady & Kid A/S, Direct Nyt ApS, A/S Harald Nyborg Isenkram- og Sportsforretning oraz KID-Holding A/S przeciwko Skatteministeriet

(Sprawa C-398/09)

(2009/C 312/37)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Østre Landsret (Dania)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lady & Kid A/S, Direct Nyt ApS, A/S Harald Nyborg Isenkram- og Sportsforretning oraz KID-Holding A/S

Strona pozwana: Skatteministeriet

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni wyroku Trybunału z dnia 14 stycznia 1997 r. w sprawach połączonych od C-192/95 do C-218/95 Comateb i in. ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że przeniesienie pobranego niezgodnie z prawem podatku na towar zakłada, iż podatek został przeniesiony na kupującego towar w ramach tej poszczegółnej transakcji handlowej, czy też to przeniesienie na ceny może też dotyczyć innych towarów w ramach całkiem innych transakcji handlowych, które miały miejsce przed lub po sprzedaży rozpatrywanego towaru, na przykład, jeśli dokonuje się łącznej oceny przenoszenia podatku w okresie czterech lat w odniesieniu do dużej liczby grup towarów, zarówno pochodzących z zagranicy, jak i pochodzenia krajowego?
- 2) Czy wykładni wspólnotowego pojęcia „przeniesienia” należy dokonywać w ten sposób, że pobrany niezgodnie z prawem podatek może zostać uznany za przeniesiony jedynie wtedy, gdy cena towaru została poniesiona w stosunku do ceny stosowanej bezpośrednio przed wprowadzeniem podatku, czy też podatek może zostać uznany za przeniesiony również wtedy, gdy będące podatnikiem przedsiębiorstwo skorzystało, w momencie ustanowienia niezgodnego z prawem podatku, z oszczędności z tytułu innych opłat pobieranych na innej podstawie i z tego powodu nie podniosło swych cen?
- 3) Czy wykładni wspólnotowego pojęcia „bezpodstawnego wzbogacenia” należy dokonywać w ten sposób, że zwrot pobranego niezgodnie z prawem przy sprzedaży towaru podatku może zostać uznany za powodujący bezpodstawne wzbogacenie, jeśli przedsiębiorstwo osiągnęło, przed sprzedażą obciążonego podatkiem towaru lub po jego sprzedaży, oszczędności z tytułu zniesienia innych opłat pobieranych na innej podstawie, w przypadku, gdy z tego zniesienia innych opłat skorzystały także inne przedsiębiorstwa, w tym także przedsiębiorstwa, której nie uiszczaly sprzecznego z prawem podatku lub uiszczaly go w mniejszym stopniu?
- 4) W przypadku, gdy pobrany niezgodnie z prawem podatek, ze względu na swe cechy charakterystyczne, skutkuje tym, że ciężar podatkowy ponoszony przez przedsiębiorstwa dokonujące przywozu towarów jest proporcjonalnie wyższy od ciężaru ponoszonego przez przedsiębiorstwa zaopatrujące się w przeważającej mierze na rynku krajowym, i jednocześnie, wraz z wprowadzeniem sprzecznego z prawem podatku, zniesiona została inna, zgodna z prawem, opłata pobierana na innej podstawie, która proporcjonalnie obciążała te dwa typy przedsiębiorstw w tym samym stopniu i niezależnie od pochodzenia dokonywanych przez przedsiębiorstwa zakupów, czy:
 - (i) prawo wspólnotowe pozwala odmówić w całości lub części zwrotu podatku pobranego niezgodnie z prawem od przedsiębiorstwa dokonującego przywozu towarów ze względu na przeniesienie podatku i bezpodstawne wzbogacenie w zakresie, w jakim odmowa ta skutkuje tym, że przedsiębiorstwo takie — które uiszcilo z tytułu pobieranego niezgodnie z prawem podatku kwotę wyższą niż ta, którą uiszcilo porównywalne przedsiębiorstwo zaopatrujące się na rynku krajowym — będzie, w analogicznych poza tym okolicznościach, znajdować się

z powodu reformy podatkowej i odmowy zwrotu podatku w sytuacji mniej korzystnej niż porównywalne przedsiębiorstwo zaopatrujące się na rynku krajowym;

- (ii) zwrot pobranego niezgodnie z prawem podatku w rozważanej sytuacji może, z koncepcyjnego punktu widzenia, doprowadzić do bezpodstawnego wzbogacenia, co pociągnie za sobą odmowę zwrotu, jeśli zwrot — choć podatek został uznany za przeniesiony — ten jest konieczny do tego, aby skutki reformy podatkowej po dokonaniu ewentualnego zwrotu były pod każdym innym względem takie same dla przedsiębiorstw dokonujących przywozu towarów i przedsiębiorstw dokonujących zakupów na rynku krajowym;
- (iii) odmowa zwrotu podatku w takiej sytuacji — powodującej, że przedsiębiorstwa zaopatrujące się w przeważającej mierze na rynku krajowym znajdowały się z tego względu w sytuacji bardziej korzystnej niż te, które dokonują w przeważającej mierze przywozu towarów — jest sprzeczna z prawem wspólnotowym z innych powodów, w szczególności ze względu na zasadę równości traktowania; oraz
- (iv) z odpowiedzi na pytanie trzecie wynika, że niezgodna z prawem jest odmowa zwrotu pobranego niezgodnie z prawem podatku ze względu na bezpodstawne wzbogacenie w zakresie, w jakim zwrot taki ogranicza się do zniesienia przewagi nad przedsiębiorstwami dokonującymi w przeważającej mierze przywozu towarów, z jakiej korzystały przedsiębiorstwa, które zaopatrywały się na rynku krajowym.

⁽¹⁾ Rec. s. I-165

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret (Dania) w dniu 19 października 2009 r. — Orifarm A/S, Orifarm Supply A/S, Handelselskabet af 5. januar 2002 A/S w stanie upadłości oraz Ompakningselskabet af 1. november 2005 A/S przeciwko Merck & Co Inc, Merck Sharp & Dohme BV oraz Merck Sharp & Dohme

(Sprawa C-400/09)

(2009/C 312/38)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Højesteret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Orifarm A/S, Orifarm Supply A/S, Handelselskabet af 5. januar 2002 A/S w stanie upadłości oraz Ompakningselskabet af 1. november 2005 A/S

Strona pozwana: Merck & Co Inc, Merck Sharp & Dohme BV oraz Merck Sharp & Dohme